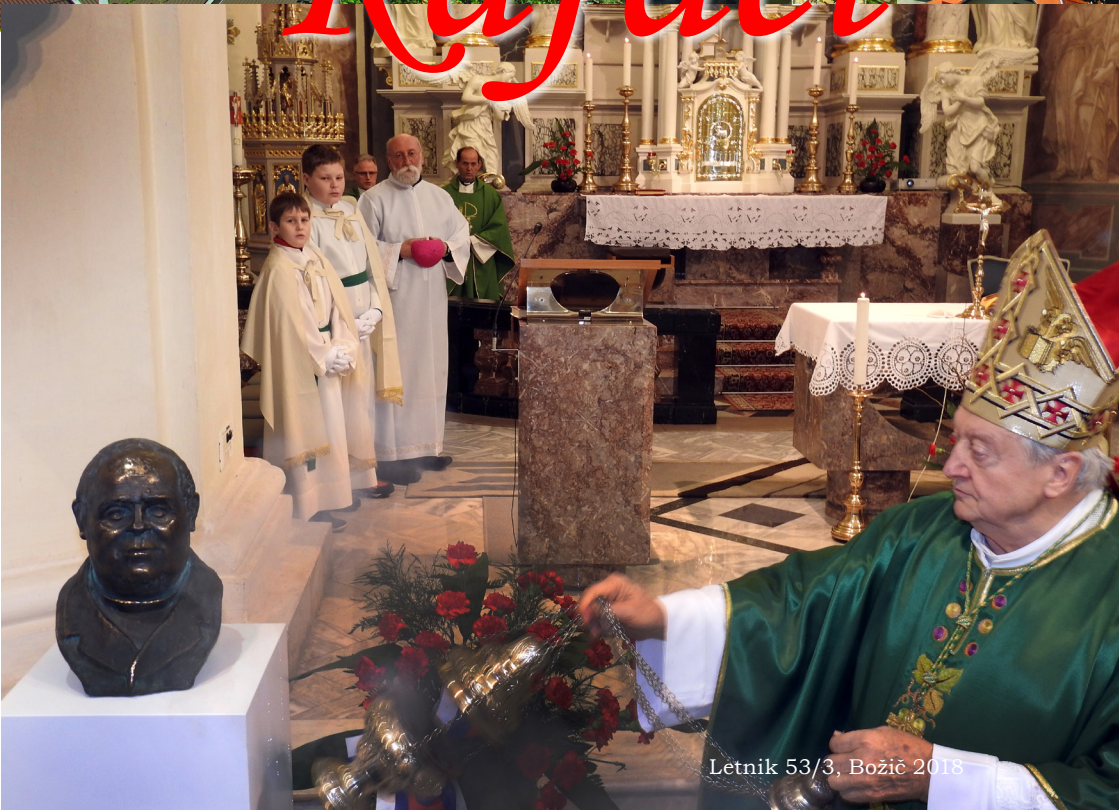

Rafael

SLOVENSKO DUŠNO PASTIRSTVO V AVSTRALIJI

SLOVENSKI MISIJON V SYDNEYU:

p. Darko Žnidaršič, OFM,
311-313 Merrylands Road,
Merrylands NSW 2160

Poštne pošiljke na: PO BOX 280,
Merrylands NSW 2160

☎ (02) 9637 7147 Fax (02) 9682 7692

Email: pater.darko@gmail.com

www.glasslovenije.com.au/versko-sydney.htm

SLOVENSKI MISIJON V MELBOURNU:

p. mag. Ciril A. Božič, OFM, OAM
19 A Beckett st., Kew VIC, 3101.

☎ (03) 9853 7787 Faximile (03) 9853 6176;

Email: cirilb@bigpond.com;

Poštne pošiljke na PO Box 197, Kew VIC 3101.

Isti naslov za uredništvo »MISLI«

E-mail: misli@bigpond.com

www.glasslovenije.com.au/versko-melbourne.htm.

SLOVENSKI MISIJON V ADELAIDI:

p. David Šrumpf OFM

Holy Family Slovenian Mission, 51 Young Ave.,
West Hindmarsh, SA 5007

Email: p.david.ofm@gmail.com

☎ (08) 8121 3869, (08) 8346 9674

Za telefonski pogovor prosimo, pokličite v
Melbourne - Kew na zgornje številke.

Poštne pošiljke na: PO Box 156, Welland, SA 5007

Email: slomission.adelaide@gmail.com

www.glasslovenije.com.au/versko-adelaide.htm.

IZ VSEBINE TE ŠTEVILKE

- 3 Papež Frančišek: "Zakaj v nedeljo k sveti maši?"
- 5 Pope Francis: "Why Go to Sunday Mass?"
- 7 Spominjamo se - Rafael pred 50 leti: Pismo p. Valerijana Jenka OFM (Rafael, 2 & 3/1968)
- 11 Pesem "Sveta noč" je stara 200 let (1818-2018) (p. Darko Ž.)
- 14 Sveta, noč, blažena noč (Ivan Sivec, Triglavski kralj, okrajšano besedilo)
- 16 Adventni in božični čas pri nas
- 17 Jubileji naših cerkva v Avstraliji (foto reportaža)
- 22 J. Kragelj, OD POSTAJE DO POSTAJE - 12.
- 26 Prejem zakramentov; Naši pokojni
- 30 Dobra volja naj velja
- 31 Oglasi, naslovi, voščilo
- 32 V Božjem imenu (Marija Jelen)
- 32 Štefanovanje 2018

NASLOVNICA

Pred 200 leti sta kaplan Josef Mohr in učitelj Franz Gruber v Oberndorfu prvič zapela pesem Sveta noč.

Leta 1871 jo je Jakob Aljaž prevedel in jo po slovensko prvič zapel v Tržiču, kjer je bil kaplan, v župnijski cerkvi Marijinega oznanjenja (slika spodaj). Nadškof msgr. Alojz Uran je 4.2.2018 v tej cerkvi blagoslovil kip Jakoba Aljaža, ki ga je izdelal kipar Peter Abram.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste pomagali pri izdaji nove številke »Rafaela«.

Hvala tudi vsem, ki ste ali še boste dali svoj dar slovenski cerkvi sv. Rafaela, kot pomoč za vzdrževanje cerkve in dvorane.

Hvala vsem sponzorjem, ki so omogočili zrebanje.

RAFAEL je občasno glasilo slovenske cerkve sv. Rafaela v Sydneyu in dušnega pastirstva v NSW, ACT, WA in QLD.

Naslov: 311-313 Merrylands Road, 2160 Merrylands, NSW (vogal Warwick Rd.). Poštne pošiljke na PO Box 280, Merrylands, NSW 2160. ☎ (02) 9637 7147, (02) 9682 5478 Faximile (02) 9682 7692 Mobile 0409 074-760;

E-mail: pater.darko@gmail.com

Rafael, december 2018

PAPEŽ FRANČIŠEK:

"ZAKAJ GREMO V NEDELJO K SVETI MAŠI?"

Papež Frančišek je med splošno avdienco 13. decembra 2017 nadaljeval kateheze o sveti maši - evharistiji in za izhodišče izpostavil vprašanje: "Zakaj gremo k sveti maši v nedeljo?"

Kot je poudaril, je nedeljsko obhajanje evharistije »središče življenja Cerkve« (gl. KKC, 2177). Mi, kristjani, gremo k nedeljski maši zato, da se srečamo z vstalim Gospodom, ali bolje rečeno, da nas On sreča, da bi poslušali njegovo besedo, se okrepčali na njegovi gostiji in tako postajali Cerkev oziroma njegovo skrivnostno telo, ki danes živi v svetu.

Dan, ko je Gospod vstal od mrtvih

To so tudi od vsega začetka razumeli Jezusovi učenci, ki so evharistično srečanje obhajali z Gospodom na dan v tednu, ki so ga Judje imenovali 'prvi dan v tednu', Rimljani pa 'dan sonca', kajti na ta dan je Gospod vstal od mrtvih, z njimi je govoril, jedel, dal jim je Svetega Duha (prim. Mt 28,1; Mr 16,9.14; Lk 24,1.13; Jn 20,1.19). Tudi pomembno izlitje Duha na binkošti se je zgodilo v nedeljo, petdeseti dan po Jezusovem vstajenju. Zaradi tega je nedelja za nas »sveti dan«, »posvečen z evharističnim obhajanjem, živo navzočnostjo Gospoda med nami in za nas«, je izpostavil papež. »Sveta maša je torej tista, ki naredi krščansko nedeljo. Krščanska nedelja se vrti okoli maše. Kakšna je namreč nedelja za kristjana, če v njej manjka srečanje z Gospodom?«

Obstajajo krščanske skupnosti, ki se žal ne morejo vsako nedeljo udeležiti svete maše in sodelovati pri njej. A tudi te skupnosti so na ta sveti dan poklicane, da se zberejo v molitvi v Gospodovem imenu, poslušajo Božjo besedo in ohranjajo živo željo po evharistiji.

Evharistija – učiteljica vrednot

Nekatere sekularizirane družbe so izgubile krščanski čut za nedeljo, osvetljeno z evharistijo, kar je papež označil za greh. V takšnih kontekstih moramo ponovno obuditi to zavest, da bi se povrnil pomen »praznika, veselja, župnijske skupnosti, solidarnosti, počitka, ki krepi dušo in telo« (glej KKC, 2177-2188). »Učiteljica vseh teh vrednot je evharistija, nedeljo za nedeljo. Zato je drugi vatikanski koncil želel poudariti, da je nedelja prvi in glavni praznični dan, ki ga je treba priporočati in vpeljati v pobožnost vernikov, da bo postal tudi dan veselja in počitka« (Sacrosanctum Concilium, 106).

Nedelja kot dan počitka

Zdržnost od dela v nedeljo v prvih stoletjih ni obstajala. To je poseben krščanski prispevek, lahko bi rekli, pečat. Po svetopisemskem izročilu so Judje počivali v soboto, medtem ko v rimski družbi niso imeli določenega dne v tednu, ko naj bi počivali in se vzdržali težkega dela. »Krščanski čut, da živimo kot otroci in ne kot sužnji, so kristjani obogatili z evharistijo in tako rekoč nedeljo napravili kot osrednji dan počitka,« je dejal papež.

Brez Kristusa smo obsojeni, da nam gospodarijo dnevna utrujenost, zaskrbljenosti in strah pred jutrišnjim dnem. »Nedeljsko srečanje z Gospodom pa nam daje moč, da

danes živimo z zaupanjem in s pogumom ter gremo naprej z upanjem.«

Evharistično občestvo z Jezusom, ki je vstal in večno živi, napoveduje nedeljo brez zahoda, ko ne bo več nobenega napora, ne bolečine, ne žalovanja, ne solza, ampak samo veselje ob življenju v polnosti in za vedno z Gospodom. »Tudi o tem blaženem počitku nam govori nedeljska maša, ko nas uči, da se vsak dan med tednom izročimo v roke Očetu, ki je v nebesih.«

Da bi prejeli, kar zares potrebujemo

Kaj torej lahko odgovorimo nekomu, ki nam pravi, da mu niti nedeljska maša nič ne pomeni, ker je pomembno dobro živeti in ljubiti bližnjega?

Papež Frančišek potrjuje, da je res, da se kvaliteta krščanskega življenja meri v zmožnosti ljubiti, kakor je rekel Jezus: »Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če se boste ljubili med seboj« (Jn 13,35). A kako lahko praktično živimo evangelij, če nedeljo za nedeljo ne prejemamo energije iz neizčrpne izvira evharistije? **»K sveti maši ne gremo zato, da bi nekaj dali Bogu, ampak, da bi od njega prejeli tisto, kar zares potrebujemo,« je izpostavil.** V enem od hvalospevov mašnik moli: »Tebi naša hvala ni potrebna, vendar pa nas po daru svoje ljubezni kličeš, da se ti zahvaljujemo. Naše hvalnice ničesar ne dodajo tvoji veličini, a nam izprosijo milost, ki nas rešuje« (Rimski misal, Navadni hvalospev 4).

Zakaj torej iti k maši v nedeljo?

Ni dovolj, če odgovorimo, da je to zapoved Cerkev. To nam sicer pomaga ohraniti vrednost, toda samo po sebi ni dovolj. Sveti oče je sklenil: **»Mi, kristjani, potrebujemo udeležbo pri nedeljski maši, ker samo s Kristusovo milostjo, z njegovo živo navzočnostjo v nas in med nami, lahko v praksi uresničujemo njegovo zapoved in smo tako njegove verodostojne priče.«**

(http://sl.radiovaticana.va/news/2017/12/13/papezeva_kateheza:_zakaj_naj_grem_v_nedeljo_k_masi/1354489)

Maksim Gaspari, Srečen Božič, barvna čestitka, odposlana 1940, Učiteljska tiskarna Ljubljana, hrani Muzej Celje

POPE FRANCIS: “WHY GO TO SUNDAY MASS?”

Dear Brothers and Sisters, Good morning!

Resuming the series of catecheses on the Mass, today we ask ourselves: Why go to Sunday Mass?

The Sunday celebration of the Eucharist is at the heart of the Church's life (cf. Catechism of the Catholic Church, n. 2177). We Christians go to Sunday Mass to encounter the Risen Lord, or better still to allow ourselves to be encountered by him, to hear his Word, to nourish ourselves at his table, and thus to become the Church, that is, his mystical living Body in the world.

From the first hour, Jesus' disciples understood this; they celebrated the Eucharistic encounter with the Lord on the day of the week that the Hebrews called "the first of the week" and the Romans called "day of the sun", because on that day Jesus rose from the dead and appeared to the disciples, speaking with them, eating with them, giving them the Holy Spirit (cf. Mt 28:1; Mk 16:9, 14; Lk 24:1, 13; Jn 20:1, 19), as we have heard in the Gospel reading. The great outpouring of the Spirit at Pentecost also happened on a Sunday, the 50th day after Jesus' Resurrection. For these reasons, Sunday is a holy day for us, sanctified by the Eucharistic celebration, the living presence of the Lord among us and for us. Thus, it is the Mass that makes Sunday Christian. The Christian Sunday revolves around the Mass. For a Christian, what is a Sunday in which the encounter with the Lord is lacking?

There are Christian communities which, unfortunately, cannot enjoy Mass every Sunday; they too, however, on this holy day, are called to reflect in prayer in the name of the Lord, listening to the Word of God and keeping alive the desire for the Eucharist.

Some secularized societies have lost the Christian sense of Sunday illuminated by the Eucharist. This is a shame! In these contexts it is necessary to revive this awareness, to recover the meaning of the celebration, the meaning of the joy, of the parish community, of solidarity, of the rest which restores body and soul (cf. CCC, nn. 2177-2178). Of all these values, the Eucharist is our guide, Sunday after Sunday. For this reason the Second Vatican Council wished to emphasize that Sunday "is the original feast day, and it should be proposed to the piety of the faithful and taught to them so that it may become in fact a day of joy and of freedom from work" (Constitution Sacrosanctum Concilium, 106).

The Sunday abstention from work did not exist in the early centuries: it is a specific contribution of Christianity. According to biblical tradition Jews rest on the Sabbath, while in Roman society a day of the week was not provided for abstention from servile labour. It was the Christian awareness of living as children and not as slaves, inspired by the Eucharist, which has made Sunday — almost universally — the day of rest.

Without Christ we are condemned to be dominated by everyday weariness, with its worries, and by fear of the future. The Sunday encounter with the Lord gives

us the strength to experience the present with confidence and courage, and to go forth with hope. For this reason we Christians go to encounter the Lord on Sunday, in the Eucharistic celebration.

Eucharistic communion with Jesus, Risen and ever-Living, anticipates the Sunday without sunset, when there will be no more weariness nor pain, nor sorrow nor tears, but only the joy of living fully and forever with the Lord. Sunday Mass also speaks to us of this blessed repose, teaching us to entrust ourselves during the course of the week to the hands of the Father who is in heaven.

How can we respond to those who say that it is of no use going to Mass, even on Sunday, because the important thing is to live well, to love our neighbour?

It is true that the quality of Christian life is measured by the capacity to love, as Jesus said: "By this all men will know that you are my disciples, if you have love for one another" (Jn 13:35); but how can we practice the Gospel without drawing the energy necessary to do so, one Sunday after another, from the inexhaustible source of the Eucharist? We do not go to Mass in order to give something to God, but to receive what we truly need from him. We are reminded of this by the Church's prayer, which is addressed to God in this way: "although you have no need of our praise, yet our thanksgiving is itself your gift, since our praises add nothing to your greatness but profit us for salvation" (Roman Missal, Common Preface IV).

In conclusion, why do we go to Mass on Sundays? It is not enough to respond that it is a precept of the Church; this helps to preserve its value, but alone does not suffice. **"We Christians need to participate in Sunday Mass because only with Jesus' grace, with his living presence within us and among us, can we put his commandment into practice, and thus be his credible witnesses,"** says Pope Francis.

http://w2.vatican.va/content/francesco/en/audiences/2017/documents/papa-francesco_20171213_udi-enza-generale.html

Christmas 1996: The Vatican Christmas Tree from Kočevje, Slovenia. The Saint Peter's Square Christmas Tree is the decorated tree that is erected annually in the Saint Peter's Square directly in front of St. Peter's Basilica in the Vatican City to celebrate the Christmas holiday season.

SPOMINJAMO SE RAFAEL pred 50 leti

V TEJ ŠTEVILKI RAFAELA OBUDIMO SPOMINE NA OBISK KOPRSKEGA ŠKOFA MSGR. DR. JANEZA JENKA, KI JE KOT PRVI SLOVENSKI ŠKOF PRED 50 LETI OBISKAL SLOVENSKE ROJAKE V AVSTRALIJI IN V MELBOURNU BLAGOSLOVIL NAŠO CERKEV SV. CIRILA IN METODA, KI SO JO P. BAZILIJ VALENTIN IN ROJAKI ZGRADILI V LETIH 1965-1968.

VISOK OBISK

(Vol. 3, No. 2, Junij 1968)

Letos v mesecu oktobru ali novembru se nam obeta obisk PREVZVIŠENEGA GOSPODA ŠKOFA DR. JANEZA JENKA, apostolskega administratorja v Kopru. Rad se je odzval našemu vabilu, čeprav je dovolj zaposlen na svojem službenem mestu. Glavni razlog za njegov obisk bo: **blagoslovitev prve slovenske cerkve v Avstraliji v Melbourne-ju.** Kot je vsem znano, grade rojaki v Melbourneu novo cerkev, ki bo posvečena sv. Cirilu in Metodu. Ker pa bo škof že tukaj, ga bomo porabili tudi za misijon v Sydneyu in še na drugih krajih. Prosili ga bomo tudi, da bo ob svojem obisku tudi birmal naše otroke in odrasle, če še niso prejeli tega zakramenta. - Glede priprave na sv. birmo bo enostavno pri tistih otrocih, ki hodijo v katoliške šole in jih bodo tam pripravili na birmo (če so v tistem razredu, ki se nanjo pripravlja). Ostale boste morali doma učiti veronauk. Imeli bomo sicer nekaj skupne priprave, toda vaša pomoč doma bo nujno potrebna. Že sedaj mislite na to. - Ostale podrobnosti bodo objavljene pozneje v "MISLIH" in v "RAFAELU".

Škof dr. Janez Jenko je apostolski administrator jugoslovanskega dela goriške, tržaško-koprske škofije in slovenskih župnij reške nadškofije. Na tem ozemlju ima okrog 220 tisoč vernikov. Ker je dr. Jenko primorski nadpastir, je kar prav, da pride k nam v Avstralijo ravno on, saj so primorski rojaki tu številčno najmočnejši. Bog daj, da bi nadpastirjeva beseda močno odjeknila in prodrla globoko v srce primorskih in vseh ostalih rojakov v Avstraliji. **(str. 3-4)**

ŠKOF DR. JANEZ JENKO NA OBISKU MED AVSTRALSKIMI SLOVENCMI

(Vol. 3, No. 3, September 1968)

ŠKOFOV PRIHOD: Sreda, 2. oktobra, 9:30 dopoldne, prihod na sydneyjsko letališče s Qantas letalom, polet št. 764. Tu bo škofa pozdravila skupina otrok v narodnih nošah; tudi ostali rojaki ste vabljeni, komur je le mogoče, naj pride.

CANBERRA, 3. OKTOBRA, ob 7. uri zvečer: sprejem škofa v Haydon Hall, Manuka.

PETEK IN SOBOTA, 4. IN 5. OKTOBRA, ob 7. uri zvečer MISIJONSKA POBOŽNOST v St. Mary's Donaldson St., BRADDON. Pridiga in spoveduje g. škof.

NEDELJA, 6. OKTOBRA, ob 10. uri dopoldan istotam: zaključek sv. misijona s papeževim blagoslovom in zahvalno pesmijo. Tudi birmovanje je ta dan.

BRISBANE, NEDELJA, 6. OKTOBRA, ob 6. uri zvečer v St. Mary's, South Brisbane: rožnenska pobožnost, nato škofova sv. maša in pridiga. Sestanek s škofom v dvorani. NEWCASTLE, V TOREK, 8. OKTOBRA (ne v ponedeljek!), ob 5. uri popoldan v cerkvi Srca Jezusovega, Hunter St., HAMILTON: oktobrska pobožnost, nato škofova maša in pridiga. Sledi pomenek s škofom v dvorani.

SYDNEY: OD SREDE PA DO SOBOTE, to je, OD 9. DO 12. OKTOBRA: SVETI MISIJON v cerkvi sv. Benedikta na Broadwayu, blizu glavne železniške postaje. Začetek je vsak večer ob pol osmih, le v soboto je ob 7:45. Najprej bo pobožnost sv. rožnega venca ali križevega pota, ali petih litanij. Med tem bo g. škof na razpolago v spovednici. Sledi škofova maša z misijonsko pridigo.

NEDELJA, 13. OKTOBRA: ob 2:30 popoldne v St. Francis' Church, Oxford St. (nasproti Jersey Rd.), PADDINGTON: Pozdrav prevzvišenega g. škofa na dvorišču ob cerkvi, procesija v cerkev, škofova maša s pridigo (sledi tudi angleška pridiga), med sv. mašo BIRMOVANJE. Sodeluje mešani zbor pod vodstvom g. Klakočerja.

Po končanem cerkvenem opravilu program v dvorani v čast g. škofu in birmancem. Nato čajanka. Matere so naprošene, da napečejo peciva in ga prinesejo v dvorano pred začetkom cerkvene slovesnosti.

WOLLONGONG, NEDELJA, 13. OKTOBRA, ob deseti uri dopoldan v kapeli doma sv. Frančiška: Škofova sv. maša s pridigo. Po maši pomenek s škofom pred cerkvijo.

MELBOURNE, NEDELJA, 20. OKTOBRA, DOPOLDNE: BLAGOSLOVITEV NOVE CERKVE SV. CIRILA IN METODA v Melbourne. Nato bo škof prvi maševal v novi cerkvi. Popoldne istotam birmovanje slovenskih otrok.

Nekaj dni preje sveti misijon v hrvaški cerkvi na Clifton Hillu. Škof bo obiskal tudi rojake v St. Albansu, Geelongu in drugod. Rojaki, ki ste pripravljeni kaj darovati za novo cerkev v Melbourne, lahko to storite potom MISLI ali kateregakoli slovenskega duhovnika.

ADELAIDE: Sveti misijon med tednom po 20. oktobru. V nedeljo, 27. oktobra, zaključek misijona in birmovanje.

PERTH: Škofov obisk bo tu med tednom po 27. oktobru. Proti koncu meseca odleti g. škof nazaj v domovino. **(str. 1-2)**

SYDNEY: SVETI MISIJON

“Klič na vse grlo, ne zadržuj se! Kakor trobenta povzdiguje svoj glas! Oznanjaj mojemu ljudstvu njegovo pregreho in Jakobovi hiši njene grehe” (Iz 58,1).

Zgornje besede so božje naročilo Izaiju, naj opominja judovsko ljudstvo, da je zašlo s prave poti in prelomilo zavezo z Bogom. Obrnejo naj se s krive poti in se pripravijo za Mesijev prihod.

Iste besede pa veljajo tudi nam, vašim dušnim pastirjem, ki smo odgovorni za vaše duhovno življenje. Zato vas ROTIMO in PROSIMO, da se svetega misijona redno udeležujete. Naj nihče ne reče: nimam časa, sem pre zaposlen. Naše duhovno življenje je važna, nad vse važna zadeva. Zato zasluži, da mu posvetimo nekaj časa. SVETI MISIJON JE ČAS MILOSTI. V času misijona naj se vsakdo ustavi za trenutek in se iskreno vpraša: KAM GRE MOJE ŽIVLJENJE? Proti zveličanju ali pogubljenju? Da ne bom preveč teoriziral (teoretiziral), naj kar takoj preidem k praktični strani misijona.

1. Misijon je tu, da nam da lepo priliko, da opravite dobro spoved! In koliko jih je med nami, ki so je zelo, zelo potrebni.

2. Poslušali boste govore o naši katoliški veri in dobili praktične napotke, kako vero spraviti v sklad z našim vsakdanjim življenjem.

3. Misijon je tu, da zopet naše življenje orientiramo po Božjih zapovedih, ki so varen

kažipot k zveličanju.

4. Misijon je tu, da nas zopet ogreje v ljubezni do Boga in bližnjega.

5. Misijon je tu, da nam zopet predstavi v pravi luči najvišje dejanje bogočastja: SVETO MAŠO in vrelce milosti, SVETE ZAKRAMENTE.

6. Misijon je tu, ki naj nas zopet vpelje v molitveno življenje. Saj jih je med nami mnogo, ki zanemarjajo celo to, najbolj splošno in najlažje dosegljivo sredstvo zveličanja.

7. Misijon je tu, da našim zakoncem in tistim, ki se pripravljajo na zakon, znova predstavi ideal zakonskega življenja, kakor ga je Bog načrtoval! **(str. 3.)**

PREVZVIŠENI, DOBRODOŠLI!

Slovinci v Avstraliji se čutimo počaščene, ker bo prvič v zgodovini prišel med nas slovenski škof.

Naš veliki gost je škof dr. Janez Jenko, apostolski administrator Slovenskega Primorja.

Prišel bo med nas v osebi nadpastirja in misijonarja obenem. Lomil nam bo kruh božje besede in krih Življenja, sveto Evharistijo. celil bo naše dušne rane in nas odvezoval grehov v zakramentu svete pokore. Našo mladino bo potrdil z zakramentom svete birmе. Rojakom v Melbourne pa bo blagoslovil novo cerkev, ki so si jo sami zgradili.

G. škof je rad podvzel naporno in dolgo potovanje na peti kontinent, da bo le imel njegov obisk blagoslov, uspeh z misijoni, duhovnimi obnovami, obiski itd. Zato ste vsi rojaki prijazno naprošeni, da se velikodušno odzovete vabilu na škofov misijon, da molite za uspeh tega misijona in za tiste, ki se ga ne mislijo udeleževati, čeprav bi to lahko storili in bi jim bilo nujno potrebno. **(str. 4.)**

Dr. Janez Jenko, škof, apostolski administrator Slovenskega Primorja, se je rodil 5. maja 1910 na Jami, župnija Mavčiče na Gorenjskem. Klasično gimnazijo je obiskoval v škofovih zavodih v Št. Vidu, kjer je l. 1929 maturiral. Bogoslovne študije je izvršil v Ljubljani in bil 8. julija 1934 posvečen v mašnika. Nekaj časa je bil kaplan v Kostanjevici na Dolenjskem. Kasneje je bil prefekt v škofovih zavodih. Leta 1939 je napravil doktorat iz Svetega pisma. Eno leto je poučeval verouk na bežigradski gimnaziji. Leta 1940 pa je odšel v Beograd za gimnazijskega kateheta. Kasneje je postal konzultor, branitelj zakonske zveze na cerkvenem sodišču. Leta 1946 je bil imenovan za generalnega provikarja beograjske nadškofije. Od leta 1946 do 1964 je bil urednik verskega mesečnika “Blagovest”. Za generalnega vikarja je bil postavljen l. 1956. Leta 1950 je postal papežev hišni prelat, leta 1957 pa apostolski protonotar.

Dne 24. aprila 1964 je bil imenovan za apostolskega administratorja jugoslovanskega dela goriške nadškofije, 17. julija pa še za administratorja ostalega dela Slovenskega Primorja, ki ga je tri leta upravljal Msgr. Albin Kjuder. Za škofa je bil posvečen 6. septembra 1964. Posvetil ga je beograjski nadškof Gabriel Bukatko.

Škof Jenko se je udeležil tretjega in četrtega koncilskega zasedanja. Iz Nove Gorice se je preselil že po povratku iz Rima, 4. decembra 1964, v Koper, kjer je sedaj cerkveno središče Slovenskega Primorja.

Ozemlje Apostolske Administrature Slovenskega Primorja se enotno upravlja, a še ni samostojna škofija. (Škofija je postala 17.10.1977, op. p. D. Ž.) Obsega vse slovenske župnije, ki so bile po letu 1918 pod Italijo, a so sedaj v Jugoslaviji. Ozemlje meri približno 4300 kvadratnih kilometrov, ima 204 duhovnije, 163 škofijskih in 20 redovnih

duhovnikov, 128 redovnic, prebivalcev pa je okrog 230.000.

Zemljepisna karta govori, da je ozemlje zelo pestro: obsega del slovenske obale od Debelega rtiča pri Ankaranu do Sečovelj, okrog 40 km obale, delček slovenske Čičerije, Kras, Pivko, Ilirsko Bistrico, Idrijo in Cerklje, Vipavsko dolino, Goriška Brda, soško dolino gori do Loga pod Mangartom in Trente. Od Breginje do Golobrdar (na italijanski strani Mernik) je meja, kakor je bila postavljena leta 1866 med Italijo in Avstrijo.

Apostolska Administratura ima okoli 40 bogoslovcev in prav toliko malih semeniščnikov. Prvi študirajo v Ljubljani, drugi pa v Vipavi (1968, op. ur.). (str. 4-6)

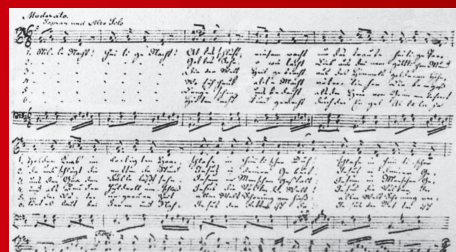
p. Valerijan Jenko OFM, OAM

Sprejem škofa dr. Janeza Jenka na sydneyanskem letališču v sredo, 2. oktobra 1968. Pozdravili so ga: Nada Kropce, Miriam in Bogdan Bavčar, Andrej Kobal in Stanko Petkovšek.

Sveta noč

Sveta noč, blažena noč,
vse že spi, je polnoč.
Le devica z Jožefom tam
v hlevcu varje detece nam.
Spavaj dete sladkó,
spavaj dete sladkó.

Originalni notni zapis

Sveta noč, blažena noč,
prišla je k nam pomoč.
Dete božje v jaslích leži,
grešni zemljí radost deli.
Rojen je rešenik,
rojen je rešenik.

Sveta noč, blažena noč,
radostno pevajoč
angeli Gospoda slavé,
mir ljudem na zemljí želé.
Človek zdaj si otet,
človek zdaj si otet.

PESEM "SVETA NOČ" JE STARA 200 LET (1818-2018)

MED NAJLEPŠIMI BOŽIČNIMI PESMIMI JE NAJBOLJ ZNANA "SVETA NOČ, BLAŽENA NOČ". NJENA MELODIJA IN BESEDILO STA RAZŠIRJENA PO VSEM SVETU. PESEM STA SPESNILA DUHOVNIK JOSEF MOHR IN ORGANIST IN UČITELJ FRANZ GRUBER V ŽUPNIJI OBERNDORF V AVSTRIJI, OB REKI SALZACH, KI TEČE MED SALZBURŠKO POKRAJINO IN BAVARSKO.

Na sveti večer leta 1818 je kaplan Josef Mohr sedel v svoji sobi v župnišču in se pripravljaj na pridigo. Zunaj je močno snežilo. Nekdo potrka in ko se kaplan oglasi, stopi v sobo Franz Gruber, učitelj na ljudski šoli v Arnsdorfu. Komaj pozdravi, že potoži: "Kakšna smola! Zaigrati sem hotel božične pesmi, a ko sem igral, so bile orgle brez sape, v mehu pa za pest velika luknja. Na popravilo ne moremo misliti, snega je preveč, v mesto do orglarskega mojstra pa predaleč. Kaj bi napravila, da bi vsaj za polnočnico nadomestilo orgle? Morda bi ob spremljavi tvoje kitare zapela nekaj starih nabožnih pastirskih pesmi."

Kaplan Josef mu pravi: "Veš, Franz, napraviti morava nekaj čisto novega. Jaz bi spesnil besedilo, ti pa napišeš melodijo."

Učitelj Franz Gruber je vesel sprejel predlog. Povabil je kaplana na skupno praznovanje svetega večera in se je poslovil.

Popoldne je še močneje snežilo. Po ozki gazi gresta cerkovnik in gospod Josef s sveto popotnico k bolni ribičevi ženi v revno hišico ob reki Salzach. V mislih na betlehemske dogodke išče kaplan besedilo za novo božično pesem. Stopita v hišico. Ob materini postelji kleči šest otrok. Novorojeni fantek pa mirno spi v zibelki. Ko je kaplan obhajal in mazilil bolno mater, pravi otrokom in očetu: "Zaupajte! Novorojeni Odrašenik, ki je prinesel mir in rešenje vsemu svetu, bo tudi vaši mami prinesel zdravja za božično darilo." Nato je vzel iz svojega brevirja listek, se usedel k mizi in napisal besedilo za novo pesem. Najstarejšima ribičevima otrokoma, Antonu in Liziki, je dal dvajsetico in jima naročil, naj ta list takoj odneseta učitelju Gruberju v Arnsdorf. Otroka sta vzela sanke in se odpravila k učitelju.

Učitelj je vesel sprejel otroka in naročil ženi, naj ju pogosti. Ko je prebral pesem, se je usedel h klavirju in kmalu zaigral prijetno melodijo. Že se je mračilo, ko je žena tiho odprla vrata in poklicala moža:

"Franz, gospod kaplan so prišli."

"Prosi gospoda, naj kar on pokadi in blagoslovi naše prostore. Jaz ne utegnem!" ji pravi mož.

Ko je hiša blagoslovljena, je tudi melodija nove božične pesmi gotova. Dolgo sedita prijatelja pri mizi v kotu, kjer so postavljene jaslice, in ponavljata novo pesem.

Od blizu in daleč prihajajo ljudje k polnočnici v Oberndorf. Pokanje možnarjev in praznično zvonjenje naznanja praznik Jezusovega rojstva. Verniki so napolnili župnijsko cerkev, kaplan s kitaro pod plaščem in učitelj pa sta šla na kor. Župnik je začel sveto mašo, toda ljudje so bili žalostni, ker je bila maša tiha, brez orgel. Niso namreč vedeli, da so orgle pokvarjene. Miši so namreč pregrizle mehove, ko je hotel domači

organist in učitelj Gruber povaditi.

Po povzdigovanju pa je kaplan zaigral na strune kitare in oba z učiteljem sta prvič zapela vse tri kitice pesmi "Stille Nacht, heilige Nacht..."

Po končani polnočnici so se verniki veseli pogovarjali: "Tako lepe pesmi pa še nismo slišali. Razširila se bo tudi med druge narode." Njihova napoved se je uresničila. Danes jo pojemo v več kot 300 jezikih.

Duhovnik Josef Mohr se je rodil 11. decembra 1792 v Salzburgu. Z mamom Anno, tkalko in veziljo, sta živela sama v veliki revščini. Za nadarjenega fanta, ki je bil odličen pevec, se je zavzel domači duhovnik Johann Nepomuk Hiernle, stolni vikar in ravnatelj kora v salzburški stolnici, in je poslal Josefa v znamenito šolo v opatijo Kremsmuenster. Josef je po mašniškem posvečenju leta 1815 postal kaplan v župniji Mariapfarr in po dveh letih prišel v župnijo sv. Nikolaja v Oberndorfu, 16 kilometrov severozahodno od Salzburga. Župnija je obstajala šele nekaj let, cerkev in župnišče sta bila skromna, župnik pa zelo strog in škrt.

Franz Gruber, skladatelj, se je rodil 24. novembra 1787 v Hochburgu v Gornji Avstriji. Njegov oče je bil tkalec in je pričakoval, da se bo tudi sin izučil za tkalca, glasbe pa oče ni maral. Kljub temu je Franz začel igrati kitaro in orgle, domači župnik mu je dovolil, da je vadil v cerkvi. Nadarjen fant je nadaljeval študij in postal učitelj glasbe in organist v Oberndorfu. Z ženo sta imela 12 otrok.

Pesem Sveta noč je bila lepo sprejeta in se je zelo hitro razširila v vsej Avstriji in drugod. Pevske družine, skupine, posamezniki, katoliški in protestantski misijonarji so jo razširili v druge dežele. V Avstriji jo je zelo spodbujala in širila znana tirolska družina Mauracher iz St. Florian, ki je vodila orglarsko delavnico. Pruski kralj Friedrich Wilhelm IV. jo je slišal v Berlinu in je ukazal, naj jo pojejo v njegovem kraljestvu na božičnih Božjih službah in prireditvah. - Ko so pesem tako vneto širili naprej, kmalu več niso vedeli, kdo je njen avtor. Nekateri so celo mislili, da jo je uglasbil Michael Haydn, brat znanega skladatelja Franza Josepha Haydna. Kralj Friedrich je zato poslal okrog svoje odposlance. Nekateri od teh so obiskali samostan sv. Petra v Salzburgu. Tam je študiral Gruberjev sin Felix in ta jim je povedal, da je njegov oče uglasbil pesem, in jih je poslal k očetu, ki je vodil zbor v neki drugi župniji.

Josef Mohr je že naslednje leto, 1819, odšel za kaplana v župnijo Kuchl. Umrli je za jetiko 4. decembra 1848 kot župnik v Wagreinu, star 55 let. - Franz Gruber pa je umrl 7. junija 1863 v Halleinu. Leta 2006 so v župnijskem arhivu v Wagreinu in v nadškofijskem arhivu v Salzburgu našli še eno njuno pesem, ki sta jo uglasbila: *Te Deum* (Tebe, Boga, hvalimo).

Župnijske cerkve sv. Nikolaja, v kateri sta Josef Mohr in Franz Gruber zapela Sveto noč, danes ni več. Katastrofalna poplava jo je zelo poškodovala, zato so jo leta 1899 porušili in na njenem kraju zgradili kapelo Svete noči. Kapela ima barvni okni, na katerih sta upodobljena oba avtorja Svete noči, zunaj pa so postavili reliefno znamenje obema.

Marsikdo ne ve, da je pesem **Sveta noč prevedel v slovenščino znani triglavski župnik Jakob Aljaž**, ki je leta 1871 prišel za kaplana v Trzič. V župnijski cerkvi

Marijinega oznanjenja v Trziču jo je prav tako zapel ob kitari, prvič v slovenščini, v božični sveti noči.

Skladatelj in župnik Jakob Aljaž je bil rojen 6. julija 1845 v Zavrhu pod Šmarno Goro v župniji Smlednik. Duhovnik je postal 31. julija 1871. Jakob Aljaž je bil kaplan v Trziču 9 let, nato 9 let župnik na Dobravi pri Kropi in 38 let župnik na Dovjem, kjer je umrl 4. maja 1927. Aljažev stolp, ki ga je dal postaviti na Triglavu leta 1895, je bil letos temeljito prenovljen.

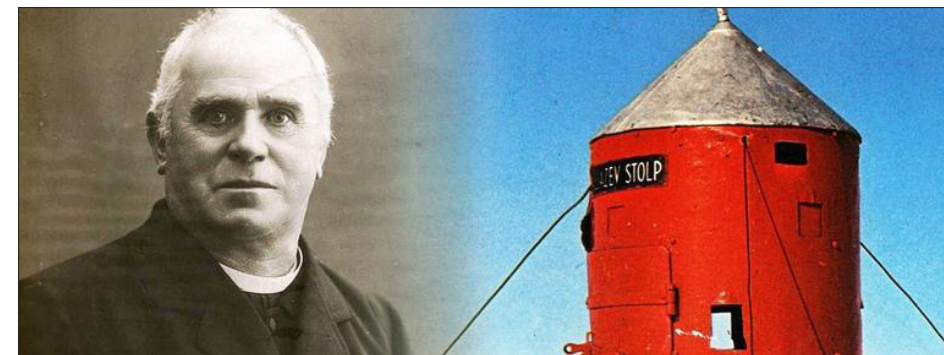
V svojih pevskih spominih Aljaž piše, da je pesem "*Stille Nacht, heilige Nacht*" našel v neki nemški knjižici dvoglasno in naučil šolske otroke. "Pozneje sem jo prestavil v slovenščino." Kasneje, leta 1885, jo je objavil skladatelj Anton Foerster v Cerkvenem glasbeniku z naslovom "PRI JASLICAH", s popravljenim besedilom štiriglasno in z opombo: "*Kakor uže naslov kaže, ne sme se ta pesem peti pri službi božji*". Takrat so bila navodila za cerkveno glasbo in petje drugačna. Pa vendar se je pesem tako prijela, da danes ni Božiča brez nje!

Kaplan Jakob Aljaž je nekaj časa učil peti čevljarke pomočnike. Res niso dolgo trajali, ker so delali ves dan in šele ob šestih zvečer bili prosti, župnik pa tudi ni hotel, da bi kaplan manjkal pri večerji ob tej uri. Pisatelj Ivan Sivec v knjigi Triglavski kralj opisuje prigodo, da je kaplan hotel čevljarke pomočnike naučiti pesem Sveto noč po nemško, pa so ga takoj vprašali: "Zakaj pa ne po slovensko?" - Poleg tega zbora je vodil moški zbor gosposkih sinov v Trziču. Bil je tudi katehet in šolski nadzornik. Večkrat je spravil skupaj pevce, med njimi izobražence, učitelje, duhovnike in bogoslovce, da so zapeli po slovensko iz vsega srca, tako goriškemu nadškofu Andreju Gollmayerju in kasneje cesarju Francu Jožefu, ko je leta 1883 obiskal Bled in so organizatorji obiska, grofje in cesarjevi spremljevalci povabili nemške filharmonike. Jakob Aljaž pa je zbral 60 pevcev vseh stanov, revnim je sam plačal pot, samo, da so bili glasovi dobri, in zapeli so cesarju po slovensko.

Za ilustracijo dodajam skrajšano poglavje "Sveta noč, blažena noč" iz knjige pisatelja Ivana Sivca "Triglavski kralj".

p. Darko Žnidaršič OFM

(Lit.: Ob 150-letnici božične pesmi (prir. A. Tišler), Koledar Družbe sv. Mohorja, Celovec 1968, 122; <https://sl.wikipedia.org>; www.bitno.net (prev. D. Sertič); J. Aljaž - dr. E. Škulj, Pevski spomini, v: Aljažev zbornik, MD, Celje 1993; I. Sivec, Triglavski kralj, Družina, Ljubljana 1992.)

SVETA NOČ, BLAŽENA NOČ

(Ivan Sivec, Triglavski kralj - odlomki)

Ko sem odhajal na svoje prvo službeno mesto v Trzič na Gorenjsko, v osrčje planin, je pritekel za mano sošolec Tone in mi dejal:

“Jaka, Trzičane poznam! Na prste bi lahko preštel tiste ljudi, ki še znajo slovensko. Trzič je ves nemški, zato to ni mesto zate. Uprj se, pa čeprav škofovemu dekretu!”

- Sošolec Tone, s katerim sva bila v semenišču veliko skupaj, ni bil človek takega kova, da bi želel komu škodovati. Kolikor sem poznal Trzič od daleč, sem vedel, da ima prav. Nemško govoreče ljudsko je iz leta v leto lezlo globlje v slovenske dežele. Trzič je bil nekaj ur hoda pod Karavankami, zato ni bilo čudno, da se je toliko Avstrijcev in Nemcev za stalno naselilo v tem gnezdecu med planinami, povrhu pa so imeli tudi vodstvo v nemških rokah.

“O, ti še ne poznaš Bačnikovega Jaka!” sem poskočil, kolikor sem bil dolg in širok. “Če me kaj spodbudi v življenju, me ovire na poti. Šel bom v Trzič, pa ne samo zato, ker tam potrebujejo kaplana, ampak tudi zaradi sebe.”

Tone je žalostno skomignil z rameni, češ, ni mi pomoči. Pa mi tudi res ni bilo. Povrhu sem imel za sabo tri grenke izkušnje z Nemci oz. nemčurji doma. (...)

Svoje prve službe v Trziču nisem nastopil samo kot kaplan - kar mi je bilo obljubljeno - ampak tudi kot katehet v štirirazrednici, kot šolski vodja in celo kot učitelj. Nadomeščal sem namreč nekoga drugega, vendar povsem zastonj.

“Aljaž je že eden tistih mladih oslov, za katerega drži: če mu več naložiš, več nese,” so se mi smejali po drugih farah, posebno na Brezjah, kamor sem hodil redno spovedovat, jaz pa si zato nisem prav nič belil las: človek je ustvarjen za delo in molitev.

Takoj pa sem zastavil z ustanovitvijo slovenskega pevskega društva. Nemogoče se mi je zdelo, da med Trzičani ne bi bilo pravih Slovencev. Bogu bodi potoženo, da jih je bilo največ le med čevljarškimi pomočniki in vajenci, med samo gospodo pa bore malo. Celo v šoli sem bil za najmlajše samo “gospod Hilere” (nem. Herr Lehrer, op. p. D. Ž.). (...) Za kaplana v Trziču sem bil postavljen šele leto dni po posvečenju. Moral bi vam podrobno opisati, kakšno ganljivo slovesnost smo imeli ob novi maši v Smledniku! Zbrala se je vsa fara, postavili so dvanajst mlajev - ob vseh glavnih cestah, na slovesnost pa so prišli skoraj vsi moji sošolci iz semenišča in prijatelji iz mladih let. Najbolj od vernikov so bili srečna moja mati.

“Bog je uslišal mojo molitev! In tisočkrat naj ti povrne vse, kar boš dobrega storil v življenju, moj Jakec!” Po licih so ji lile debele solze, solze sreče. Na novi maši je bil tudi moj prijatelj Anton Foerster. Vedno mi je bil za petami. Takoj, ko sem nastopil službo v Trziču, me je spet obiskal, rekoč:

“Tu, med hribi, boš lahko napisal kaj lepega slovenskega... Kaj zasanjanega, otožnega, večnega... Nekaj takega, kot je Gruberjeva Stille Nacht, heilige Nacht... Če želiš, ti jo pošljem, da jo boš imel za božič pri roki... Po avstrijskih deželah se ta pesem širi hitreje kot ogenj po pustinji...”

V tistem času so že izhajale različne pesmarice - tudi slovenske so bile vmes - vendar nisem nikjer zasledil te nove božične pesmi. Prijatelj Foerster je bil pač vedno za

tri korake pred menoj. Kako tudi ne, ko pa je deloval tako v čitalnici kot na Glasbeni matici slovenski.

“To je bil pa velik ljudski mož - tale Gruber!” sem si takoj rekel, ko sem dobil njegovo pesem v roke. Sveta noč, blažena noč je bila tako milozvočno napisana, hkrati pa tako preprosta in v srce segajoča, da sem bil tudi sam prepričan, da bo v nekaj letih osvojila Slovenijo.

Poskusili smo jo do božiča naštudirati z našim... - jaz sem mu rekel kar s čevljarškim pevskim zborom.

“Zakaj pa po nemško?!” so se mi uprli pevci. Že prvi dan sem jim namreč vbil v glavo, da bomo peli pretežno slovenske pesmi. Ker so drugi zbori po Trziču - Trzič je namreč nadvse muzikalično mesto pod Karavankami - peli samo nemško, smo mi peli samo slovensko. Zdaj pa sem na lepem silil vanje z nemško božično pesem.

“Zato, ker je v izvirniku nemška...” sem se skušal izviti, pri tem pa sem bil sam do sebe nedosleden.

“Ampak lepše bi se slišalo slovensko,” je menil eden glavnih pevcev.

Tisti večer smo vadili samo melodijo. Res je bila tako lepa, da je bila vsem takoj všeč. Zvečer pa sem se kljub preobilici dela in preveliki utrujenosti kar v postelji sedeč spravil nad Stille Nacht ter jo predelal v slovenski jezik. Nekaj besed mi nikakor ni šlo na melodijo, pa sem jih kar po gorenjsko zaokrožil, da bi se zlogi lepo ujeli na metrično shemo.

“Imam jo! Sveto noč, blaženo noč!” sem ves žarel na naslednjih vajah. Žal je bilo na njih samo še dvajset pevcev. Nekaj je bilo menda razočaranih nad mano, nekaj pa jih je odpadlo zato, ker so morali podaljšati svoje delo v čevljarških delavnicah.

Na hitro se je po vsem Trziču izvedelo - najbolj še po nemških družinah - da vadimo posebno božično pesem. Če me je kdo vprašal, ali je to res, sem mu zadovoljno prikimal, da je.

Rezultat mojega postavljanja pa je bil dokaj klavrn. Trziški delodajalci so se zmenili, da bodo delo podaljšali do sedme večerne ure. Pomočnikom in vajencem so obljubili nekaj beličev več in tako - hote, načrtno, to je jasno ko beli dan! - uničili moj veliki **pevski zbor**.

“Vaje imamo lahko samo po osmi uri zvečer...” so mi povedali tisti, ki se jim je zdelo hudo. Tedaj jih pa jaz nisem hotel imeti. Zdelo se mi je prepozno. (...)

A prva slovenska predstavitev Svete noči ni propadla. Nemci in nemškutarji so se presneto ušteli. Vse do božiča sem vadal in vadal - sam zase - skrivoma, tako rekoč ilegalno, ponoči - in prav v Sveti noči prvič v Trziču zapel Gruberjevo Stille Nacht v slovenskem jeziku. Sam, pred oltarjem, s kitaro.

Vernike v cerkvi je kar treslo od lepote in ganotja. Čutil sem, da bi mi najraje zaploskali. Zato sem jo pred koncem maše zapel še enkrat. in - glej, čudo! Pol cerkve jo je zapelo z menoj vred, po slovensko! Pa pravijo, da so gorenjske butice trde in da imamo Gorenjci namesto srca kamen v prsih.

Ko pa je bilo konec polnočnice, je ljudstvo kar sedelo in sedelo... Kaj takega se mi o božiču ni zgodilo nikoli več. Več kot polovica vernikov je potem še najmanj sedemkrat od začetka do konca zapelo Gruberjevo Sveto noč, blaženo noč v moji prepesnitvi.

Sošolcu Tonetu sem takoj po božiču napisal kratko pismo: “Dragi Tone, nimaš

prav! Tržič ni nemško mesto. Za božič je vsa cerkev pela slovensko do enih zjutraj!"
 Pozneje sem mu natančno razložil, kako je prišlo do tega. Zvedel sem tudi, da so Sveto noč peli s Foersterjevo pomočjo tudi v Ljubljani, vendar v originalu. Moja prepesnitev je pozneje doživela še nekaj popravkov, v osnovi pa je ostala pesem taka, kot je nastala tedaj v Tržiču, za časa mojega kaplanovanja. Le-to je trajalo kar devet let, od 1871 do 1880, a noben božič ni bil tako lep in tako svečan kot tisti z novo pesmijo. In kadarkoli se kje oglasi Sveta noč, blažena noč, se vedno v mislih preselim v mestece v osrčju Karavank.

Ivan Sivec, Triglavski kralj, Družina, Ljubljana 1994

ADVENTNI IN BOŽIČNI ČAS PRI NAS

MERRYLANDS - SV. RAFAEL

NEDELJA, 16.12.2018: ZAČETEK BOŽIČNE DEVETDNEVNICE.

TOREK, 25.12.2018: BOŽIČ - GOSPODOVO ROJSTVO: Opolnoči slovesna sv. maša **POLNOČNICA**. - Druga sv. maša bo ob 9.30 dopoldne.

SREDA, 26.12.2018: SV. ŠTEFAN: Sv. maša ob 9.30 dopoldne, v dvorani pa skupno kosilo in **ŠTEFANOVANJE**.

PONEDELJEK, 31.12.2018: SILVESTROVO: Sv. maša ob 9.30 dopoldne. Zvečer ni sv. maše.

TOREK, 1.1.2019: NOVO LETO - MARIJA, BOŽJA IN NAŠA MATI: Sv. maša ob 9.30 dopoldne. Zvečer ni sv. maše.

NEDELJA, 24.2.2019: DRUŽINSKA SV. MAŠA, BLAGOSLOV OTROK IN ŠOLSKIH TORB OB ZAČETKU ŠOLSKEGA LETA.

WOLLONGONG - FIGTREE - CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maša je vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, od aprila do vključno septembra pa ob 4.00 popoldne.

PONEDELJEK, 24.12.: BOŽIČNA ZGODNJA POLNOČNICA ob 8.00 zvečer.

TOREK, 1.1.2019: NOVO LETO: SVETA MAŠA ob 5.00 popoldne.

NA PRAZNIK GOSPODOVEGA RAZGLAŠENJA NE BO SV. MAŠE!

CANBERRA - GARRAN - SV. PETER IN PAVEL

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer, od maja do vključno septembra pa ob 5.00 popoldne.

NEDELJA, 16.12.: Sv. maša ob 6.00 zvečer.

TOREK, 25.12.: BOŽIČ: Sv. maša ob 6.00 zvečer.

NEWCASTLE - HAMILTON - KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

NEDELJA, 30.12.: Sv. maša ob 6.00 zvečer.

CORNUBIA - PLANINKA, QLD: SV. MAŠA PO DOGOVORU.

JUBILEJI NAŠIH SLOVENSkih CERKVA V AVSTRALIJI - 9. -30. oktobra 2018

**OBISK NADŠKOFA MSGR. STANISLAVA ZORETA IN PROVINCIALA
P. MARJANA ČUDNA OFM**

Nadškof p. Stanislav Zore, avstralski frančiškanski provincial p. Phil Miscamble in naš provincial p. Marjan Čuden.

Prvi konec tedna smo praznovali v Sydneyu in v Wollongongu. Obiskali smo melkitskega škofa msgr. Roberta Rabbata in avstralskega frančiškanskega provinciala p. Phila Miscamble-a, pri kosilu pa smo se srečali s predstavniki slovenskih organizacij in z novim veleposlanikom g. Jurijem Rifljem.

— — — — —
SYDNEY - MERRYLANDS - 45 LET
CERKVE SV. RAFAELA, 14.10.2018

V nedeljo, 14.10., smo praznovali 45. OBLETNICO BLAGOSLOVA CERKVE SV. RAFAELA. Narodne noše so pod vodstvom Klare Bracar v procesiji prinesle 45 nageljnov. Nadškof Stanislav je izpostavil pomembno vlogo našega živega občestva pri Sv. Rafaelu in se hvaležno spomnil p. Valerijana in vseh, ki so pomagali graditi naš Božji hram. - Provincial p. Marjan je izročil priznanje Slovenske frančiškanske province našemu občestvu.

Po sv. maši smo odkrili spominsko ploščo p. Valerijanu Jenku in po njem poimenovali našo dvorano. Nadškof Stanislav je ploščo blagoslovil. Pri kosilu v dvorani smo nadškofu voščili za 60. rojstni dan.

— — — — —
WOLLONGONG - FIGTREE- 35 LET BLAGOSLOVA
CERKVE VSEH SVETIH, 14.10.2018

V WOLLONGONGU - FIGTREEJU se nas je zbralo 60 rojakov in vzdušje je bilo spet praznično, tako pri sv. maši, kot pri večerji v dvorani. Somaševal je tudi hrvaški pater Ivo Tadić. Tudi tam smo razrezali torto po večerji. P. Ivo, ki smo ga obiskali po večerji, nam je razkazal hrvaško cerkev Marije Kraljice in postregel domače vino, ki ga prideluje. - Ogledali smo si panoramo mesta Wollongong na razgledni točki Bulli Lookout.

“BOGU HVALA PO MARIJI POMAGAJ!” odmeva naša prošnja ob zlatem jubileju cerkve sv. Cirila in Metoda in obiska prvega slovenskega škofa dr. Janeza Jenka. V nedeljo, 21.10., so s slovesno sv. mašo obhajali častitljiv jubilej, na katerega so se pripravljali vse leto z mnogimi kulturnimi in duhovnimi dogodki, s sv. mašami, obiski, obnovami, delom in molitvijo. - ČESTITAMO TUDI IZ SYDNEYA!

Ob 9. obletnici kapelice Marije Pomagaj smo se zbrali k sv. maši in procesiji v Marijini dolini in k skupnemu kosilu. Nadškof p. Stanislav je spregovoril o našem domu - znamenju povezanosti z Bogom, z Marijo in med seboj.

ADELAIDE - 35 LET CERKVE SV. DRUŽINE

V nedeljo, 28.10., je praznovalo občestvo v Adelaide. Spomnili so se živih in pokojnih dobrotnikov. Nadškof p. Stanislav je blagoslovil novo sliko sv. Marije od Križa, ki jo je naslikala Justina Bole - Schneider. Po kosilu v dvoranci sta naša gosta obiskala Slovenski klub, zvečer pa poletela v Melbourne in naslednji dan pod rodni krov. - Hvala za obisk in potrditev v veri!

Jožko Kragelj:

OD POSTAJE DO POSTAJE - 12.

(samozaložba, Gorica 1998)

MARIJINO CELJE NAD KANALOM IN ZAPOTOK

1977 (nadaljevanje)

V letu 1977 je bila 25. obletnica smrti skladatelja Vinka Vodopivca. Zbral sem gradivo in pripravil razstavo njegovih del v Ročinju, njegovem rojstnem kraju. Razstava je bila na ogled v veroučni sobi več kot mesec dni. Moram zabeležiti, da ni bilo v medijih o tem niti besedice, ker sem pač to pripravil jaz. Tako so ignorirali delo duhovnika. Razstavo sem pozneje prenesel v vipavsko semenišče, na Mirenski Grad in končno še v Doberdob, kjer je bila 10. junija Vodopivčeva proslava, na kateri je pel tudi akademski zbor Vinko Vodopivec. O tej proslavi in razstavi je pisal Katoliški glas.

Od 10. do 17. julija je mojster Franc Kaver iz Solkana zalil razpoke, ki so ob potresu nastale na pročelju marijacejske cerkve in na obeh stenah. To je poseben postopek, ko pod pritiskom injecira v razpoke cementno mleko.

21. julija sem prejel dekret za Vrtojbo. Bližala pa se je srebrna maša prof. Franca Kralja. Pred mojim odhodom je bilo treba vse pripraviti za to slovesnost. Določili smo 14. avgust.

Fantje so postavili slavalok pred cerkvijo, ženske pa so okrasile oltarje. Slovesna maša je bila ob 16. uri. Z g. Kraljem so somaševali: prelat Slavko Bavdaž iz Vatikana, oba dekana iz Kanala Semič in Šuligoj, slavljenceva sošolca Medvešček (dekan v Cerknem) in Lazar (župnik v Doberdobu), prof. Črnilogar in Branko Melink, ki je bil slavnostni govornik.

Duhovniki so prišli v sprevodu iz zakristije okrog cerkve, ob vstopu so pevci zapeli pozdravno pesem, sledila je deklamacija (nečakinja Marjetka Humar), nato Zafošnikova pesem Srebrnomašniku in Jobstova peta maša.

Na praznik Marijinega vnebovzeta sem se poslovil od župnije s temile besedami: "Vsem, ki ste v teh enajstih letih kot aktivni člani župnijske skupnosti sodelovali pri bogoslužju in pri popravilu cerkvenih stavb, iskren: Bog plačaj! Ohranite krščansko zavest, ljubite svojo cerkev!"

Posebno zahvalo izrekam cerkvenim pevcem, ki so v teh letih letih žrtvovali veliko ur, da je bilo bogoslužje bolj slovesno in prijetno. Vse, kar naredimo z ljubeznijo in iz idealizma, je bolj dragoceno, kot to, kar je plačano. Včasih ste mi rekli, da vas premalo pohvalim. Včasih je bolje opozoriti na napake, da človek postane popolnejši. Tudi Vinko Vodopivec je opozarjal in vzgajal. Leta 1929 je zapisal te besede v koledar Goriške Mohorjeve družbe: 'Pevci morajo imeti drug do drugega ljubezen, prizanesljivost in potrpežljivost. Nevoščljivost in pevski napuh sta že večkrat uničila najboljše pevske zборе. Hodimo redno k pevskim vajam. Kdor je le eno uro zamudil, je izgubil veliko in bo morda škodoval celemu zboru...'

Izročite moj pozdrav vsem vašim domačim, zlasti vsem starejšim. Če ste videli na meni kaj dobrega, ohranite v lepem spominu, kar pa je bilo slabega, pozabite.

Če sem kdaj koga nehote užalil, prosim, da mi odpusti. Jaz nisem na nikogar jezen in rad odpustim tudi tistim, ki me niso hoteli razumeti in me dolžili neresničnih stvari. Kot izobraženec sem hotel pomagati tudi pri prosvetnem delu, a mi, žal, ni bilo dovoljeno.

Še nekaj. Ne pozabite na rajne. Skrbite za pokopališče. Vesel sem, da pridem v tak kraj, kjer je pokopališče vzorno urejeno."

Kljub razočaranju, ki sem ga doživel ob nenadnem dekretu za Marijino Celje, moram priznati, da sem užil veliko lepih trenutkov ob srečanju z ljudmi, kakor tudi v naravi ob krasnih razgledih na Kanin in Krnsko pogorje. Nepozabni so bili pogledi na jesenske sončne zahode, ki so se prelivali v čudovitih barvah. Marsikdaj sem ob takih doživetjih kar na glas rekel: "Že za te lepote se je splačalo priti v te kraje!"

VRTOJBA

1977 (nadaljevanje)

Dekret za Vrtojbo me ni iznenadil. Župnijo sem nekoliko poznal. Pokojni župnik Bernardin me je povabil, da sem imel ciklus predavanj za starše. Videl sem, da se ljudje radi udeležijo in prisluhnejo. Tudi odprti so. Radi vprašajo in izrazijo svoje mnenje. V hribih so bolj zaprti. Za predavatelja je najbolj neprijetno, če vsi molčijo.

Kljub temu srečanju z nekaterimi starši sem se dobro zavedal, da prihajam v veliko župnijo, in sicer v predmestno župnijo, kamor pronica veliko svetnega, da ne rečem, brezbožnega iz mesta. Zavedal sem se tudi tega, da imam že 58 let. Taka župnija bi potrebovala mlajšega duhovnika. Pri Marijinem Celju je bilo malo otrok za verouk. Tu jih bo več kot sto. Res pomaga redovnica, ki vodi nižje razrede, z večjimi pa je še težje delati. Bom zmogel? Tolažila me je zavest, da prihajam iz Marijine cerkve v cerkev Srca Jezusovega. Se s tem uresničuje geslo: Po Mariji k Jezusu?

Po smrti župnika Godniča je bil neka mesecev upravitelj Ljubo Marc iz Bilj. 18. avgusta sem vpričo dekana Andreja Simčiča sprejel od Marca upraviteljstvo župnije Vrtojbe in 21. avgusta uradno nastopil. Slovesen sprejem, lepo petje, polna cerkev ljudi, vse to mi je napravilo najlepši vtis. Vedel sem, da je med ljudmi tudi veliko radovednežev, ki hočejo videti, kakšen je novi župnik in slišati, kakšen glas ima, in si takoj ustvarijo svoje mnenje.

Poleg dušnopastirskega dela me je čakalo podobno delo kot pri Marijinem Celju. Župnišče je bilo pretreseno od potresa in pokojni župnik Bernardin je prosil za pomoč od potresnega sklada. Kar so obljubili, je bilo treba porabiti v določenem času, drugače bi bilo izgubljeno. Zidove je bilo treba povezati z železnimi vezmi. In za to delo je bilo treba vrtati zidove in stene. Naenkrat so bile vse sobe polne ometa in prahu.

Ljudi sem povabil na romanje na Staro Goro in v Drežnico. S tremi avtobusi in sedmimi avtomobili smo se 11. septembra odpeljali na Staro Goro. Imeli smo zelo lepo vreme. S Stare Gore smo se odpeljali proti Kamenici, kjer smo imeli kosilo iz torbe, nato smo nadaljevali pot skozi Gorenji Trbilj in Štoblank do Ljes. Po Nadiški dolini smo prišli do Robiča, kjer smo zavili proti Breginju, da so videli razvaline in novo naselje. Odtod smo šli do Kobarida in v Drežnico, kjer smo imeli litanije in sklenili romanje.

Po vrtanju v župnišču je bilo treba zazidati luknje in prepleskati fasado. Od 8. do 17. septembra smo prepleskali vzhodno in severno steno s "fasadexom".

V jeseni in pozimi je bila med tednom sveta maša v veroučni sobi pri cerkvi. Rajko Kovačič z Mosta na Soči je izdelal nov oltarček 11. oktobra.

Zadnjo nedeljo v oktobru je bilo celodnevno čiščenje. Vsi so imeli priliko za sveto

spoved, ker so prišli tudi drugi spovedniki.

Za zahvalno nedeljo so okrasili oltarje s poljskimi pridelki, katere sem pozneje odpeljal v semenišče.

Na praznik Kristusa Kralja je bil po drugi maši koncert cerkvenih pesmi. Ob tej priliki smo podelili organistu Željku posebno priznanje - papežev blagoslov za 50 let zveste službe organista. Vso dobo fašizma je skrbel za zbor, da je vsaj v cerkvi odmevala slovenska pesem, ko je bila drugod prepovedana. Čeprav že v letih, je vestno prihajal v cerkev bodisi za sveto mašo, kakor tudi za popoldansko službo Božjo. Želel sem mu pomagati in smo imeli vsak teden pevsko vajo v župnišču. Med pevci so mnogi pomagali tudi pri prosvetnem zboru, ki ga je vodila Alenka Saksida, a so kljub temu našli čas, da so bili pri pevski vaji za cerkveni zbor. In med temi pevci je bila čudovita ubranost ne le v glasovih, ampak tudi v medsebojnih odnosih. Med njimi ni bilo skrivnosti. Od mladih let so rastle skupaj, dozorevali, se spopolnjevali, vasovali, si ustvarili družine in vzgajali novi rod. Prijetne so bile pavze med vajami, ko so ob kozarcu vina začeli pripovedovati svoje doživljaje in odkrivati skrivnosti drug drugega. Vsi so bili kot ena družina, organist pa kot dober očka med njimi. Take harmonije med pevci nisem našel nikjer. Hkrati pa so bili tudi najboljši sodelavci, ko je bilo treba kje priskočiti na pomoč. Nanje sem se mogel zanesti. V njihovi družbi je bilo prisotno veselje, polno dovtipov in smeha. Vse pa v dostojni ubranosti. Radi so sodelovali pri različnih koncertih, zlasti pa na Mirenskem Gradu ob božičnicah.

Za organista pa se je pripravljala mlad fant Zdravko Leban, ki je bil navdušen za glasbo in se je na lastne stroške vpisal na orglarsko šolo v Ljubljani. Začel je zbirati mlade okrog sebe, da bi počasi ustanovil mladinski zbor.

27. novembra je bil v Logu pri Vipavi koncert Vodopivčevih pesmi in sem imel govor o Vodopivcu.

4. decembra pa je bila v Vipavi slovesnost 25-letnice malega semenišča.

Ob sklepu leta 1977 sem se zahvalil vsem, ki so kakorkoli skrbeli in sodelovali pri cerkvi ali darovali za cvetje, misijone, lačne otroke. Priporočal pa sem več prizadevnosti za skupnost. Poskrbeti bi morali za cerkovnika, da bi pomagal vsaj ob nedeljah in pri pogrebih. Duhovnik ne more hkrati opravljati dvojne službe. Svetoval sem, naj bi namesto vencev pri pogrebih darovali v drugačne namene: za semenišče, za misijone, za cerkev, za bolnišnico, za dom ostarelih. Denar za vence je potrata!

Prosil sem tudi za prostovoljne prispevke za spomenik - nagrobnik pokojnemu župniku. Načrt je napravil inž. Jože Kregar iz Ljubljane.

1978

V začetku leta 1978 sem povedal, da je imela Vrtojba leta 1928 1784 prebivalcev. Po uradni statistiki pa je bilo 1978. leta 1859 prebivalcev. Toda med temi je bilo 31 starih med 80. in 90. letom, 118 med 70. in 80. letom ter 147 med 60. in 70. letom. Skupno torej 296 starih nad 60 let. Spoštujmo starost!

Začel sem obiskovati družine in hkrati zapisovati člane, da bi spopolnil družinsko knjigo. Nekajkrat se mi je dogodilo, da mi je kdo rekel: "Mene ni treba nič pisati, jaz sem že vpisan na matičnem uradu!" In ko sem ga vprašal, če je kristjan, je odgovoril: "To pa!" V javnosti pa ni bil pripravljen tega priznati.

Zanimiva so bila srečanja z mladimi starši ob pripravi na krst. Videl sem pomanjkanje

verske izobrazbe, hkrati pa zanimanje za verska vprašanja. Isto je bilo čutiti pri starših, ki so pošiljali otroke k verouku. Teh srečanj so se udeleževale večinoma matere, očetje so bili zelo redki. In če doma ni bilo nič verskega življenja, nič molitve, zlasti, če oče ni prihajal v cerkev, ni bilo kaj pričakovati od teh otrok. Otrokom so nudili vse materialne ugodnosti, za duhovne vrednote jim je bilo bolj malo mar. Duhovnik ni mogel delati čudežev. Najhujše je bilo, če so rekli, da so vse opravili, ko je otrok prejel sveto obhajilo in sveto birmo. Zato je postal duhovnik nadležen, ako je prosil in svetoval, da bi se po birmi udeležili mladinskega verouka.

Pokojni župnik Bernardin se je trudil z mladimi. Vodil jih je tudi na taborjenje, za župniščem je pripravil sobo, v kateri so se zbirali mladinci. Sam pa ni mogel biti vedno z njimi, zato je tudi soba, ki naj bi služila za verouk, postala neprijetna, umazana. Bila je le za silo pokrita, zato smo sklenili, da napravimo betonsko ploščo nad to sobo in nad garažo. Tega dela smo se lotili 3. julija. Delalo je šest delavcev, Bosanci in Srbi.

9. julija smo poromali na Višarje, ki so postale zelo vabljiva Božja pot.

6. avgusta je umrl papež Pavel VI. Zvonovi so naznanili župljanom žalostno vest.

13. avgusta smo poromali na Brezje, prej pa smo se ustavili še v Dražgošah, ki so postale žrtev nepremišljenega napada na to vas.

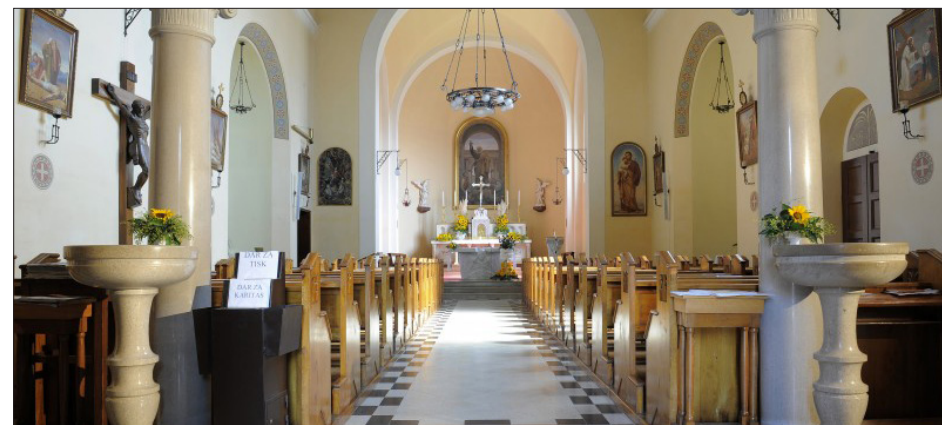
26. avgusta je bil izvoljen novi papež Janez Pavel I., ki pa je vladal le dober mesec. Imenovali so ga "nasmejani papež".

27. avgusta popoldne smo zopet poromali na Barbano.

10. septembra sem imel v Gorici v Zavodu sv. Družine duhovno obnovo za članice Marijine družbe in za žene.

Po smrti papeža Janeza Pavla I. so se kardinali kar kmalu zbrali v Rimu za konklave. Nestrpno smo pričakovali, kdo bo novi papež. In ko se je 16. oktobra iz dimnika prikazal bel dim, so povsod čakali pri televizorjih in radioaparatih, da kardinal izreče pomembno besedo: "Habemus papam!" in pove tudi ime novega papeža. Bila je že tema, ko se je trg sv. Petra napolnil z množico. In ko je kardinal izrekel besedo "Carolus Wojtyła", je bilo slišati sredi množice klic: "Un papa nero!" ("Papež črnc!", op. p. D. Ž.) Redkokdo je poznal to ime.

(N. d., 98-109. - Se nadaljuje.)

PREJEM ZAKRAMENTOV

SV. KRST:

LUCA VIZEU, sin Ronama Rodriguez Vizeu-a in Rebecce Nott, Long Jetty, NSW. Rojen 11.8.2017 v Gosfordu, krščen 14.4.2018 v župnijski cerkvi Rožnovenske Matere Božje, The Entrance.

LOUIS ROBERT LILIA, sin dr. Roberta Mikuletiča Lilia in dr. Louise, r. Druce. Rojen 15.12.2017, krščen 27.5.2018 v župnijski cerkvi Marijinega imena - Holy Name of Mary Parish, Hunters Hill, NSW.

LACHLAN LEO OSTRICH, sin Timothyja Matthewa Ostriča in matere Yasmin Ellice, r. Welsh. Rojen 22.8.2017, krščen 9.6.2018 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu.

KATJA ALENKA SIUTZ, hči Petra Andreasa in matere Renee, r. Letnar. Rojena 9.9.2017, krščena v naši cerkvi vseh svetih v Figtreeju - Wollongongu 8.7.2018.

LUKA BUKVIČ, sin Damjana in Lydie, r. Kopše. Rojen 30.4.2018, krščen 25.11.2018 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu.

SV. BIRMA:

DAVID ERGAVER, MONICA ERGAVER, DANIEL FARRELL, ETHAN GAŠPERŠIČ, JAKE HOGAN, EMMA KOCIPER, MATTHEW SLATINŠEK in **KARINA WADWELL** so prejeli zakrament sv. birme v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu na praznik Gospodovega vnebohoda - v nedeljo, 13.5.2018. Birnovalec: škof msgr. Vincent Long van Nguyen, minorit, iz Parramatte. Vsem čestitamo! Škof Vincent je tudi blagoslovil naše nove orgle.

PRVO SV. OBHAJILLO

Na praznik Svete Trojice, v nedeljo, 27.5.2018, so prejeli prvo sv. obhajilo: **HEIDI ERGAVER, CALLAN KOCIPER, JADA PEROUMAL, ANKA PEROVIČ, TIASHA POCH.** - Vsem čestitamo!

NAŠI POKOJNI

DIANE ELIZABETH DEGGENS, r. ŠMUC

R. 15.7.1964 Paddington, NSW. U. 21.5.2017 North Sydney Private Hospital, NSW. Sv. maša 9.6.2017 v cerkvi sv. Patrika v Ashquith, NSW. Počiva na katoliškem pokopališču v Rookwoodu - St. Patrick's Lawn.

ANTON - TONY GORJUP

R. 3.6.1932 Kanalski Vrh. U. 22.1.2018 Manly Hospital, NSW. Pogrebni obred 30.1.2018 v kapeli v Newcastle Memorial Parku, nato je bil pokojnik upepeljen.

JOŽEF MAVLAK

R. 14.3.1930 Muta. U. 5.2.2018 Aurum Palliative Care, Central Coast, NSW. Cerkveni pogrebni obred 8.2.2018 v Green Way Chapel, Kincumber, nato je bil pokojnik upepeljen.

ZOFIJA PRIBAC, r. SETNIČAR

R. 5.4.1933. U. 21.2.2018 Canberra, ACT. Pogrebni obred 2.3.2018 v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu, ACT. Pokopana je na pokopališču Woden.

CARMELA BONELLO, r. BORG

R. 15.2.1948 St. Julian's, Malta. U. 9.3.2018 Merrylands, NSW. Sv. maša 19.3.2018 v župnijski cerkvi sv. Marjete Alakok v Merrylandsu, pokopana je na katoliškem pokopališču v Rookwoodu - St. Patrick's Lawn.

ANTON KRIVEC

R. 20.3.1942 Grletinec, Hrvaška. U. nekaj dni pred 15.3.2018 Gold Coast (najden mrtev). Sv. maša 28.3.2018 v župnijski cerkvi sv. Družine v Ingelburnu, pokopan je na pokopališču Forest Lawn, Leppington.

RENATO LEGIŠA

R. 2.8.1930 Medja Vas, ŽU Devin. U. 19.3.2018 Wollongong Hospital, NSW. Sv. maša 28.3.2018 v župnijski cerkvi sv. Pavla v Albion Parku, NSW, pokopan je na tamkajšnjem pokopališču.

ZORA FIRM

R. 2.8.1926 Hrušica pri Ilirski Bistrici. U. 5.4.2018 Mittagong, NSW. Sv. mašo so obhajali 11.4.2018 v župnijski cerkvi sv. Mihaela v Mittagongu. Nato je bila pokojnica upepeljena v Leppingtonu.

DR. ZVONIMIR HRIBAR

R. 8.2.1921 Ljubljana. U. 29.4.2018 Wendy Hucker Nursing Home, Wagga Wagga NSW. Sv. maša 8.5.2018 v katedrali sv. Mihaela v Wagga Wagga, pokopan je na pokopališču Wagga Wagga Lawn Cemetery.

FRANC OBID

R. 31.1.1932 Zagon, ŽU Postojna. U. 2.5.2018 Mt. Druitt Hospital, NSW. Sv.

maša 10.5.2018 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopan je na pokopališču Pinegrove.

ANA JOŽKA ISKRA, r. UDOVIČ

R. 28.7.1935 Novokračine, ŽU Jelšane. U. 25.5.2018 Albury NSW

ANTON KONDA

R. 25.8.1925 Lokvica, ŽU Metlika. U. 6.5.2018 Holy Spirit Nursing Home, Croydon, NSW. Sv. maša 14.5.2018 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopan je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

FERDINAND - FERDO STREHAR

R. 30.5.1932 Lukovica, ŽU Brdo. U. 6.5.2018 Canberra, ACT. Sv. maša v župnijski cerkvi sv. Patrika v Braddonu, ACT. Pokopan je na pokopališču Gungahlin - Mitchell.

IVAN MAKOVEC

R. 16.8.1936 Budanje. U. 10.5.2018 St. George's Hospital, Kogarah, NSW. Sv. maša 18.5.2018 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu, pokopan je na slovenskem pokopališču sv. Raaela v Rookwoodu.

S. MARIJA KADIŠ F. B. S.

R. 18.4.1950 Dobrova, ŽU Črneče pri Dravogradu. U. 9.5.2018 Brezje, Slovenija. Sv. maša 11.5.2018 v baziliki Marije Pomagaj na Brezjah, pokopana je na tamkajšnjem pokopališču. - S. Marija je delovala med nami v Sydneyu - Merrylandsu od 5.2.1975 do 1.6.1980.

STANKO MALEVIČ

R. 21.1.1933 Vidošiči, ŽU Metlika. U. 2.6.2018 Concord Hospital, NSW. Pogrebni obred 12.6.2018 v Macquarie Park Crematorium - Rose Chapel. Nato je bil pokojnik upepeljen.

**FRANČIŠKA MALEVIČ, r. BOGOLIN,
ŽENA + STANKA MALEVIČA**

R. 1.12.1928 Briga, ŽU Leskovec pri Krškem

U. 18.6.2018 Opal Nursing Home, Stanmore, NSW. Pogrebni obred 25.6.2018 v Macquarie Park Crematorium - Rose Chapel. Nato je bila pokojnica upepeljena.

P. VALERIJAN (JOŽEF) JENKO OFM

R. 6.1.1926 Ljubljana - bolnišnica, doma iz ŽU Ljubljana - Šiška

U. 15.6.2018 Ljubljana - M. oznanjenje (frančiškanski samostan). Sv. maša 19.6.2018 v župnijski cerkvi vseh svetih na ljubljanskih Žalah. Pokopan je na tamkajšnjem pokopališču.

IVAN SUŠANJ

R. 24.4.1940 Stranska vas, ŽU Semič
U. 18.6.2018 Concord Hospital, NSW. Sv. maša 22.6.2018 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopan je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

ALOJZIJA GIUSEPPINA MUGERLI

R. 15.6.1925
U. 22.6.2018 Drummoyne, NSW. Pogrebna sv. maša 28.6.2018 v župnijski cerkvi sv. Marka, Drummoyne, NSW.

DUŠAN SAVA LAJOVIC

R. 25.1.1925 Ljubljana.
U. 29.6.2018 Mortlake, NSW. Sv. maša 14.7.2018 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopan je na starem slovenskem pokopališču v Rookwoodu.

ANTONIJA TOPOLOVEC, r. SKALA

R. 9.8.1925 Krvavčji Vrh, ŽU Semič.
U. 14.7.2018 Sydney Adventist Hospital, Wahroonga, NSW. Sv. maša 20.7.2018 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

JANEZ JAMŠEK

R. 8.7.1936 Celje

U. 19.7.2018 St. George's Hospital, Kogarah, NSW. Sv. maša 27.7.2018 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Nato je bil pokojnik upepeljen v Pinegrove-u.

DRAGA CAROLINA KOCJANČIČ, r. ANŽELIN

R. 6.4.1940 Barbana v Goriških Brdih, ŽU Šlovrenc

U. 5.8.2018 Neringah Hospital, Wahroonga, NSW. Sv. maša 10.8.2018 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

JANEZ ČERNE

R. 28.11.1940 Orehova vas, ŽU Slivnica pri Mariboru.

U. 6.8.2018 Clare Holland House Hospice, Braddon, ACT. Sv. maša 13.8.2018 v župnijski cerkvi sv. Tomaža, Kambah, ACT. Nato je bil pokojnik upepeljen v Gungahlinu - Mitchellu.

DRAGA KIRN, r. KRESEVIČ

R. 13.12.1934 Račice pri Ilirski Bistrici.
U. 9.8.2018 Westmead Hospital, NSW. Sv. maša 16.8.2018 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

MARIJA HAREJ, r. LAHARNAR

R. 29.7.1925 Police, ŽU Cerkno
U. 11.8.2018 Nursing Home, Tully, QLD. Sv. maša v župnijski cerkvi sv. Klare v Tully-ju, nato je bila pokojnica upepeljena.

MARIJA HRAST, r. STRES

R. 20.8.1931 Borjana.
U. 13.8.2018 Adria Village Nursing Home, Stirling, ACT. Sv. maša 17.8.2018 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

JANEZ KERN

R. 24.11.1932 Zg. Pirniče, ŽU Pirniče
U. 19.8.2018 Earlwood NSW. Sv. maša

11.9.2018 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopan je na starem slovenskem pokopališču v Rookwoodu.

JOŽEF PIVAR

R. 1.9.1935 Gornji Ivanjci, ŽU Negova
U. 26.8.2018 Gattton Hospital, QLD. Pogrebni obred v cerkvi Matere Božje - Our Lady of the Valley, Gattton Laidley, QLD. Pokopan je na tamkajšnjem pokopališču.

ŠTEFANIJA ŠPRAJČER, r. HEDL

R. 27.12.1948 Selnica ob Muri, ŽU Šentilj v Slovenskih goricah
U. 2.9.2018 St. George's Hospital, Kogarah, NSW. Sv. maša 8.9.2018 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je na pokopališču Forest Lawn v Leppingtonu.

DANILO ŠAJN

R. 6.9.1926 Podstenšek, ŽU Il. Bistrica
U. 10.9.2018 Campbelltown Hospital, NSW. Sv. maša 17.9.2018 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Nato je bil pokojnik upepeljen v Leppingtonu.

MILAN PICELJ

R. 23.9.1952 Slovenija.
U. 20.9.2018 Slovenija.

JOŽE (JOSEF) NEMEŠ

R. 8.1.1945 Dolenci v Prekmurju
U. 22.9.2018 Concord Hospital NSW. Sv. maša 28.9.2018 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopan je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

HEDVIKA VELIŠČEK

R. 1.1.1927 Gorica
U. 24.9.2018 Brisbane, QLD. Po pogrebem obredu je bila upepeljena.

MARIJA CAVOTO, r. ROBAR

R. Stanovsko, ŽU Poljčane.
U. 7.10.2018 St. Hedwig's Village, Blacktown, NSW. Sv. maša 16.10.2018 v nemški cerkvi sv. Rafaela v Blacktownu, nato je

bila pokojnica upepeljena v Pinegrove-u.

JOŽICA HRASTNIK, r. RAMŠAK

R. 10.2.1930 Celje
U. 14.10.2018 Concord Hospital NSW. Sv. maša 19.10.2018 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

FRANE POKLAR

R. 5.12.1928 Podgraje
U. 13.11.2018 Pines Living Aged Care, Farrer, ACT. Sv. maša 19.11.2018 v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu. Pokopan je na pokopališču Woden.

MILAN ŠTRASBERGER

R. 1939 Šmarjeta pri Novem mestu
U. 14.11.2018 Silkwood, QLD.

Dobra volja naj velja!

PRIJETEN SPOMLADANSKI DAN je bil, ko so trije upokojeni možje igrali golf. Prvi je zgrešil in pravi: "Tole je pa beda, kajne?"

Drugi pravi: "Neee, ni sredo, petek je! Včasih si pa res pribit!"

Tretji sliši in navdušeno zapije: "Gremo pit? Sta za vinček ali za pivo?"

HINKO SREČA DRUGEGA MOŠKEGA, misleč, da je njegov stari znanec.

"Ooo, Franc, kako dolgo te že nisem videl! Neverjetno, kako si zlezel skupaj! Ali si zdrav?"

Mož mu pravi: "Oprostite, gospod, jaz nisem Franc, jaz sem Peter."

"Kaj, tudi ime si si spremenil?"

TRIJE VERSKI SLUŽABNIKI: katoliški župnik, pravoslavni duhovnik in evangeličanski pastor so šli skupaj na večerjo. Pravoslavni pop in evangeličanski pastor sta seveda povabila svoji ženi. Naročili so in natakali jim prinese štiri pečene jerebice.

Ko so se pogovarjali, kako bodo razdelili jerebice, namigne pastor župniku, naj on odloči. Župnik je takoj položil jerebico na krožnik in pravi pastoru in ženi: "Tale jerebica je za vaju, tako ste skupaj trije." Potem naloži drugo jerebico pravoslavnemu paru in pravi: "Tale jerebica je za vaju in ste trije. Ti dve jerebici sta pa moji in tako smo tudi mi trije!"

SESTRA REDOVNICA, učiteljica v katoliški šoli, je učencem razlagala, kaj je duh.

"Duh je tisto, kar se ne vidi, nekdo ali nekaj, česar ne vidimo, a resnično obstaja. - Otroci, ali veste kakšen primer?"

Tomaž dvigne roko. "Jaz vem! - Vaša ušesa, sestra!"

MAMICA KREGA JANEZKA: "To je pa neverjetno, da si pojedel sam vso potico! Ali nisi nič pomislil na svoje brate in sestre?"

"Sem, mami. Ves čas sem se bal, da bo kdo prišel, preden končam!"

GOST V HOTELU je ob osmih zjutraj ves jezen pritekel na recepcijo.

"Poslušajte, gospa, zakaj me niste zbudili ob štirih zjutraj, kakor sem vam naročil? Zdaj sem zamudil vlak in morda tudi ugodno kupčijo!"

"Gospod, saj bi vas zbudila ob štirih, toda nisem vas mogla, ker so vas štirje pripeljali šele ob šestih!"

MICKA, OSEMDESETLETNA VAŠČANKA, je šla zvečer k sv. maši in potem v župnijsko dvorano poslušat predavanje o škodljivosti alkohola. Ko se drugi dan srečata s sosedo Jero na polju, jo ta vpraša: "Micka, kako je bilo?"

"O, Jera, prav lepo! Pa kako smo se pogovarjali! - Veš, možakarji so res tako neumni, da si kvarijo zdravje z alkoholom, ko je pa v naši vasi toliko dobrega brinjevca in tropinovca, kakor malokje!"

VOJKOVA STARŠA SE POGOVARJATA po govornih urah v šoli. Mama pravi očetu: "Razrednik pravi, da je naš Vojko nenavadno inteligenten. Inteligenco je seveda dobil po meni."

"Prav nič ne dvomim," pravi oče. "Gotovo jo je dobil od tebe, ker jaz svojo še imam!"

REVIJE, KI JIH TOPLO PRIPOROČAMO ZA BRANJE

MISLI, izhajajo že 67. leto. List je ogledalo slovenskega življa v Avstraliji. Celoletna naročnina je \$60. **Naslov:** MISLI, P.O. Box 197, Kew VIC. 3101; ☎ (03) 9853 7787; **e-mail:** misli@bigpond.com, <http://glasslovenije.com.au>

DRUŽINA, ki je na razpolago v cerkveni veži, prihaja po letalski pošti. Cena izvoda je \$ 4. **Naslov:** »Družina«, Krekov trg 1, p.p.95, 1001 Ljubljana, Slovenija; ☎ 0011 386 1 360 2830; <http://www.druzina.si>

BRAT FRANČIŠEK, je glasilo Frančiškovega svetnega reda v Sloveniji (FSR). Revija izhaja šestkrat letno. Letna naročnina je \$35. **Naslov:** Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana, ☎ 0011 386 1 242 9300, **faximile** 0011 386 1 2429 313

(Tekčeve so zato, ker se je hiši reklo Pri Tekcu) sodijo med najlepše dosežke ljudske in verske kulture v Sloveniji. Jaslice je izdelal tržiški čevljar Jožef Ribnikar (1902 – 1970). Že v mladosti je s čevlarskim nožem izrezoval 25 centimetrov velike figurice iz lipovega lesa. Jaslice je začel postavljati leta 1935. Zadnje figure je dodal leta 1970. Jaslice je potem dopolnjeval njegov sin, akademski kipar Vinko Ribnikar.

SLOVENSKA DIPLOMATSKA PREDSTAVNIŠTVA VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE V CANBERRI:

Veleposlanik: g. Jurij Rifelj

☎ (02) 6290 0000, **faximile** (02) 6290 0619.
Poštarne pošiljke: Embassy of Republic of Slovenia, 26 Akame Circuit, O' Malley, ACT 2606.

<http://canberra.veleposlanistvo.si>

E-mail: vca@gov.si

KONZULAT REPUBLIKE SLOVENIJE NSW

Častni konzul: g. Anthony Tomažin

Častni vice konzul: g. Mark Stariha
Level 1, 4 Railway Parade, Burwood, NSW 2134
☎ +61 2 9715470, F: +61 2 97154801

KONZULAT REPUBLIKE SLOVENIJE QLD

Častna konzulka ga. Nevenka Golc Clark,
8 Otranto Ave., Caloundra, QLD 4551
☎ 07 5438 1881, F: 07 5491 1606

0409 074 760

Pomoč bolnikom in umirajočim

SPREMEMBA NASLOVA

Če se preselite na drugi naslov, Vas prosimo, da nam takoj sporočite vaš novi naslov. Prav tako sporočite spremembo telefonske številke, e-maila in drugo.

BOŽIČ 2018

*"SKRIVNOST BOŽIČA
IN NAZARETA je polna družinskega
duha. V božičnih dneh iz nje pijejo radost
ljubezni tudi krščanske družine, da bi
obnovile svoje veselje in upanje"
(papež Frančišek, Amoris laetitia, 85).*

*V Jezusu, ki je postal naš brat, smo
postali bratje in sestre med seboj. Božič,
praznik Gospodovega rojstva, naj nas
ponovno navdušuje za ljubezen, ki doseže
vse nas.*

p. Darko in rojakji

V Božjem imenu

Čuj! Dvanajst udarcev jasno
v tiho noč je izzvenelo...
Sladko in tesnobno čustvo
naša srca je prevzelo.

Kar prihodnost nam prinaša,
je zavito v trdo temo...
Bo veselje ali žalost?
Bogu hvala, da ne vemo.

Vemo pa, da vse minilo bo:
življenje, trud in rane!
Le neskončna sreča v Bogu
nam za vekomaj ostane!

Še enkrat izgovorimo
Jezusa ime presveto
in z zaupanjem stopimo
z Bogom v srečno novo leto!

MARIJA JELEN,

kmetica iz okolice Velenja.

(Verski list mariborske škofije, 1940)

ŠTEFANOVANJE - 26. DECEMBER 2018

Sv. maša ob 9.30 v naši cerkvi.

**Proslava dneva samostojnosti
in enotnosti naše Slovenije v dvorani.**

Skupno kosilo.

Dobra družba, kot je dolgo nismo imeli.

Ples in glasba.

Pa še kaj? - Kakšen dobiček, če boste imeli srečo. -

Drugo pa: dodajte sami,

PA PRIDITE KAJ V MERRYLANDS IN POGLEJTE!

**Prijave in informacije: 9637-7147, osebno ali na e-naslov:
darko.znidarsic@parracatholic.org.**

